

танитѣ и еврейтѣ иматъ повече дѣца, живѣятъ по на купъ и сж смѣтани отъ 6 до 6 $\frac{1}{2}$ на кѣща. Българското население е по-плодовито съ дѣца, дѣлжитѣ слѣдъ женитбитѣ сж по-малко, за това и числото на жителитѣ въ кѣщитѣ е по-голѣмо. То е прѣсмѣтано споредъ мѣстата, обикновено за градоветѣ отъ 5 до 6 души на кѣща, а за селата отъ 6 до 7 души. Само за отдѣлни мѣстности, дѣто се зачувани голѣми недѣлени родове, е прѣсмѣтано на семейство повече отъ 7 души. За всѣка околностъ сж правени по-точни прѣсмѣтания, които сж ни послужили като образци за останалитѣ тѣмъ прилични.

Освѣнъ статистикитѣ, които сж обнародвани въ официалнитѣ турски календари, и частни лица сж се опитвали да даватъ статистически свѣдѣния било за цѣлата държава било за части отъ нея. Що се касае до Македония, малко отъ тия частни трудове заслужаватъ по-голѣмо внимание, понеже въ тѣхъ или сж посочвани цифри на мѣрки за народитѣ на цѣлия Балкански Полуостровъ, или сж давани числа по вилаетитѣ, взети пакъ отъ турскитѣ официални календари. Отъ първия родъ сж свѣдѣнията, посочвани въ съчиненията на Ами Буе, на Лежана и други подобни писатели. Отъ послѣдния родъ сж свѣдѣнията, което дава Убичини въ своето съчинение за Турция за населението ѝ прѣзъ 1875—76 год.¹⁾

Първъ по-сериозенъ опитъ за статистика на населението въ Македония се прави съ книгата „Ethnographie de la Macédoine“, издадена въ Пловдивъ прѣзъ 1881 г. Въ нея сж допустнати голѣми грѣшки, понеже материала е събиранъ отъ разни лица набързо слѣдъ Руско-турската война безъ критическа провѣрка. Тя е послужила на много писатели, които сж се занимавали съ Полуострова. Тая сжщата статистика, даже съ типографскитѣ си погрѣшки, е прѣвеждана отъ Сп. Гончевича въ неговата книга „Makedonien und Alt-Serbien“ (стр. 361—500) като неговъ собственъ трудъ. Сърбскиятъ авторъ по нѣкадѣ е притурвалъ села, които личатъ въ картата на Балканския Полуостровъ отъ Австрийския генералентъ щабъ, а липсватъ въ „Ethnographie de la Macédoine.“²⁾

¹⁾ Убичини, Современное состояние От. Имперіи, 17, 18.

²⁾ Въ Ethnogr. по печатна погрѣшка на 1-ва страница стои село Uirdo-bor вмѣсто Girdo bor (Гърдо-боръ). Погрѣшката е допусната отъ близостъта на ржкописнитѣ букви G и U. Въ Mak. und Alt-Serb. на Гончевича е напечатано сжщо Jirdo-bor (стр. 362). Така е и съ печатнитѣ погрѣшки въ имената на селата Амбаръ Кьой, Саракиново. Въ Ethnogr. стои Abarkoi и Larakinovo (стр. 3 и 12), сжщитѣ печатни погрѣшки сж прѣпечатвани и въ M. und. Alt-Serb. (стр. 363 и 402). Такива погрѣшки има още много. Въ Ethnogr. Кукушката Каза е слѣна съ Гевгелийската, понеже тѣй бѣше прѣзъ 1881 год. По по-късно прѣзъ 1886 год. Гевгелийската Каза бѣше вече особена. Гончевичъ, който не е познавалъ страната, е оставилъ казитѣ слѣни, както си сж въ Ethnogr. Изобщо литературната кражба на Сърбския писателъ е толкова ясна, щото може да се заблѣжи много лесно.